

ACCIÓ DEL CLORUR D'ESTRONCI SOBRE EL COR DELS GOSSOS NOU-NATS

per

A. PI SUÑER

J. M. BELLIDO

Després de la publicació en els *Comptes rendus de la Société de Biologie* (t. XXXII, p. 1340) de la nota de L. Bull, A. Clerc i C. Pezzi, sobre els trastorns del ritme cardíac provocats en el gos pel clorur d'estronci, hem repetit algunes experiències inèdites fetes en 1913, i hem fet noves experiències en gossos nou-nats. Els resultats que vàrem obtenir en 1913 i els obtinguts amb experiències repetides en gossos adults estan completament d'acord amb els obtinguts per Bull, Clerc i Pezzi. Però en els gossos nou-nats el 1920 hem obtingut la inversió d'on-des particulars d'electrocardiograma amb isocronisme de sístoles auriculars i ventriculars. El cor d'aquests gossos tan joves no reaccionen a l'acció de l'estronci. Llavors vàrem emprar la sal d'estronci a concentracions semblants a les que utilitzaven Bull, Clerc i Pezzi. Després de la publicació dels nostres resultats en el volum de *Treballs de la Societat de Biologia de Barcelona*, de 1920, pàg. 91, hem repetit les experiències en gossos nou-nats, fent derivació del coll a la pota posterior esquerra, i també directament sobre el cor al descobert.

Hem emprat la sal d'estronci a raó de 30 cc. d'una

solució al 1/10 per quilo d'animal, dosi quasi doble de la que és eficaç en el gos adult. Sobre l'animal intacte, l'efecte és del tot idèntic al que s'obté en l'adult; en els animals que tenen el cor descobert i mantingut per la respiració artificial, l'efecte és comparable amb el del clorur d'estronci sobre el cor de tortuga, a l'estiu. S'obté, com en el cas de la tortuga (*Testudo graeca*), una sèrie d'extrasístoles apicals amb la inversió del sentit de transmissió de les ondes que, procedents del ventricle, van a l'aurícula, com ho demostren els electrocardiogrames obtinguts.

Institut de Fisiologia de Barcelona